

ABBA ÉS MOZART EGY ESTÉN

SERFŐZŐ MELINDA

Mozart, a Metallica, az Abba, Peter Gabriel, a Queen, a Beatles, Beethoven, a Massive Attack... hogy mi a közös bennük? Dalukat, szerzeményeiket újra értelmezte a Sárík Péter Trió, méghozzá a közönség kérésére. A Jazzkivánságműsor koncertjeiből lemez is született, amelyet október 5-én mutatnak be a Művészetek Palotájában. A dalok és a lemez születéséről, a koncertről Sárík Péterrel beszélgettünk.

Az ötlet tulajdonképpen zseniálisan egyszerű. Átdolgozások gyakran születnek, az is meggesik, hogy a dalok közben műfajt váltanak, és arra is akadt már példa, hogy a közönség kívánságát teljesítette egy-egy előadó. Az viszont még senkinek nem jutott eszébe, hogy mindezeket kombinálja – kivéve a saját szerzeményekkel már külföldi sikereket is arató Sárík Péter Triót, amelynek tagjai, a névadó zongorista mellett Berdisz Tamás (dob) és Frey György (basszusgitár). „2010-ben a Budapest Jazz Clubban indítottunk egy havonta jelentkező klubot, és azt szerettük volna, hogy egyre többen látogassanak el a koncertekre. Gondolkodtunk, hogyan tudnánk ezt megvalósítani, és egyszer csak jött az ötlet, hogy teljesítsük a közönség kívánságait, persze a saját stílusunkban” – mondja Sárík Péter. Az ötletet tett követte, és ma már hét teljes estés programot állítottak össze. A kívánságokkal teli e-mailek folyamatosan özönlenek, gyakorlatilag nincs olyan műfaj, amelyből ne kértek volna már dalokat. „A szerelmes, fájdalmas balladák a legnépszerűbbek. Sírva vígad a magyar! Ezért szoktuk kérni, hogy több dalt kívánjanak egyszerre, mert egy csupa lassú dalból álló koncert, azt hiszem, mindenkit megviselne” – mondja a zongorista, hozzátéve, hogy természetesen vannak olyan szerzemények, műfajok is, amelyek nem alkalmasak arra, hogy jazzesítsék őket. Például egyes nagyon modern zenéket az effektek uralnak, nincs bennük dallam, harmónia is legfeljebb egy – az ilyen szerzeményeket nem egyszerű saját képre formálni, bár ez többnyire

csak akkor derül ki, amikor elkezdenek dolgozni egy-egy dallal. A legmeglepőbb kérés egy baráti tréfa volt, meséli: „A barátaim akartak megtréfálni, és fals e-mail címekről ugyanazt a Metallica-dalt kérték, a *One*-t, mintha véletlenül mindenki ezt akarnó hallani. Lebuktak, aztán megállapodtunk, hogy eljuttatjuk, de cserébe az egész iroda eljön a koncertre. Így lett, és az aznap este ez volt a legsikeresebb kívánság”.

Egy-egy este programjának összeállítása hatalmas munka, ahogy a trió névadója mondja: „olyan kapitális, tökéletes kompozíciókat, mint például Bartók *Allegro Barbarója*, nehéz maivá formálni”. Ha egyszer elkészül az átdolgozás, azt persze már a magukénak érzik, bár a dal természetesen sose lesz teljesen az övék, inkább, ahogy mondják, csak remélni tudják, hogy hozzátettek magukból valamit, és ezáltal még több ember szeretheti meg. A legnehezebb dolguk két lassú popdallal (Abba: *The winner takes it all*, Peter Gabriel: *Don't give up*), illetve Mozart *Requiemjének Lacrimosa*-tételével volt. Előbbieknél nagyon kellett vigyázniuk, hogy ne váljanak érzélgössé, utóbbinál pedig patikamérlegesen kellett vizsgálni minden egyes hangot, hogy ne távolodjanak nagyon messzire az eredetitől, ne legyen „túl” jazzes a darab. A sok-sok munka és lelkesedés ellenére nem lehettek biztosak abban, hogy ekkora sikerük lesz. „Persze, reméltem, és hála az Égnek így is lett. A Sárík Péter Trió egyik legfontosabb jellemzője, hogy magalukól óta nagyon fontosnak tartjuk a közönségünkkel való kapcsolattartást, és ezt a figyelmet ők meg is hálálják. Tulajdonképpen a Jazzkivánságműsor ötlete is abból a szándékból jött, hogy minél több embert elcsábítsunk a koncertjeinkre. Ebből a gondolatból aztán misszió lett: azt vettük észre, hogy tömegeket nyertünk a jazznek, sokan a kedvenc dalaik által barátkoztak meg ezzel a fantasztikus műfajjal”.

ságkoncertek után rengetegszer kérdezték tőlünk, hogy mikor hallhatják újra ezeket a dalokat, majd miután közöltük velük, hogy többet nem, hisz a következő koncerten már az új kéréseket teljesítjük, rengeteg csalódott, fancsali ábrázatot láttam. Ezek voltak a legkedvesebb visszajelzések... és ezek hatására döntöttünk úgy, hogy a saját szerzeményeink helyett a teljesült kívánságokat rögzítjük a harmadik lemezünkre”.

A CD, a Trió harmadik kiadványa el is készült, a legizgalmasabb kérések, illetve a legkarakteresebb, legjobban sikerült dalok kerültek fel rá. „A legtöbb esetben egyezett a véleményünk a közönséggel, hisz a legnagyobb sikereket a mi kedvenceink aratták. A lemez anyaga annyiban különbözik egy átlagos Jazzkivánságműsor koncertanyagtól, hogy a *So what* című dal kivételével nem lesz benne jazz standard. Amúgy ezt is megbolondítottuk, összekevertük a *Sex Machine*-nal James Browntól” – mondja Sárík Péter, hozzátéve, hogy az előző lemez, a *Pieces* grafikákkal kombinált könyvecskéjéhez képest most szerényebb lesz a kiadvány. Igazodva az ismert gazdasági körülményekhez inkább igyekeznek nagyon kedvező áron adni a lemezt, hogy minél több emberhez eljuthasson. De a minőségből nem engednek: a mai legmodernebb technikával rögzítik a lemezt, ő megint csak egy fantasztikus Steinway D-moddellen fog játszani, és ami fontos, hogy az anyag letölthető lesz a CD-nél sokkal jobb minőségben is.

A Művészetek Palotájában október 5-én tartandó lemezbemutató koncertre már régóta készülnek, jó ideje tervezgetik, mi legyen műsoron, hogyan szólaljanak meg a dalok. „Sok változat volt, de végül úgy döntöttünk, hogy nem lesz vendégünk, trióban játszunk le az egész koncertet. Immár ötödik éve létezik a zenekar, ismerjük egymás minden rezdülését a színpadon, így hármásban tudunk a legfelszabadultabban muzsikálni”.

JAZZMŰHELY

2012. október 5. 19:30

Fesztivál Színház

Sárík Péter Trió – Jazz-kivánságműsor

Km.: **Sárík Péter** (zongora), **Frey György** (basszusgitár), **Berdisz Tamás** (dob)

Tulajdonképpen az új lemezt is a közönségnek köszönhetik. „A kíván-

SÁRIK PÉTER TRIÓ
FOTÓ: GAZDAG ÉVA

